

ez magától értetődik. Nem mindennapi azonban az a megtisztelő szerep, hogy a Magyar Lovaregylet (a Mánáskaszinó mellékhajtása) egypárszor a tátralomnici nyári jótekonycélú ünnepek rendezésére és ott művészi közreműködésre kérte fel Kenedichet. 1907-ben pedig, tehát a Népszínház csillagának letűnte után egy évtizeddel, a berlini Magyar Egyesület hívta meg; II. Vilmos császár, egész kíséretével, nagy élvezettel végighallgatta a hangversenyt s Kenedich magyar énekszámait (kuruc dalok is!) annyira tetszetek a német felségnek, hogy az ünnepi előadás után bemutattatta magának Kenedichet s meleg elismerését fejezte ki a szép produkcióért. Kenedich pályájának valódi érdemét jellemzi az az érdekes körülmény, hogy három ízben is alkalma volt arra, hogy a M. Kir. Operaház tagjai közé emelkedjék. Először 1890-ben: Szegeden vendégszerepelt Jászai Mari, hallotta őt és ajánlotta Mahler Gusztáv operaigazgatónak; másodsor, mikor a Népszínházhoz került, Káldy Gyula szerződtette volna játékosoperákra; harmadszor Mészáros Imre operaigazgató hívta ugyanerre a szerepkörre; Kenedich azonban hű akart maradni a Népszínházhoz: és „nem is gondolta azt, hogy ez a műintézet, amely neki templom volt és amelyért az utóbbi időkben annyit küzdöttek úgy a kollégákért, mint az igazgatók megmentéseért — olyan borzasztó módon hagyja el őket; s hogy ők egyszerre az utcára kerüljenek...” Neje *Adám Etel*, kivel 1889-ben a Városligeti Színkörben együtt működött, megh. 1911 júl. 14-én, Budapesten.

Kenessy Ernő, színész, sz. 1893 január 12-én, Erzsébetfalván. Színpadra lépett 1913-ban.

Kenessey Jenő. Munkája: *Modell*, operett 3 felv. Társszerzők: dr. Kovács Géza és dr. Novák Sándor. Bem. 1926 ápr. havában, Kőbányán, a Magyar Nemzeti Szövetség kőbányai körének műkedvelői.

Kenézy Csátár (simándi), színész, sz. 1848 nov. 7-én, Gyulán, Békés m., megh. 1912 márc. 4-én, Tordán. Atyja ref. lelkész volt. Iskoláit Debrecenben és Nagykőrösön végezte, 1869-ig pedig jogot hallgatott Pesten. Hajlamát követve, színpadra lép és a

Simándi nevet használja. Mint bonviván és szerelmes őt és félévig volt Aradi Gerő, Hubay Gusztáv, Szegedy Mihály, Csóka Sándor, Balogh György és Miklóssy Gyula társulatánál. Mint költő is ismertté tette úgy valódi nevét, mint „Az ország kortese” aláírását. 1876-ban hivatalnoki pályára lépett és nemsokára Nyitrán pénzügyigazgatósági titkár lett. Mint pénzügyigazgató húnyt el. Szakmunkája: Nyitra megye s város színészeti viszonyai. Színműve: Spanga Pál vagy a csizmadiafogó, énekes boh. 3 felv. Bem. 1883 jún. 10-én, Szekszárdon. Számos értékes színészeti szakcikke jelent meg Báthory Romancsik Mihály „Színészeti Közlöny”-ében.

Kényes Margit, színésznő, sz. 1896 március 8-án, Kistoronyban (Szeben m.), megh. 1924 április 17-én. Színpadra lépett 1917 január havában.

Kényeskedők, vj. 1 felv. Irta Molière, Ford. Szász Károly. Bem. 1874 január 19. Nemzeti Színház. Francia címe: Les précieuses ridicules.

Kénytelen házasság (Le mariage forcé), vj. 1 felv. Irta Molière. Ford. Szász Károly. Bem. 1874 jan. 5. Nemzeti Színház. Szereposztása: Sganarelle — Szigeti József, Geronime — Bercsényi Béla, Doriméne — Lendvayné, Alcantor — Pintér Sándor, Alcidas — Halmi Ferenc, Lycaste — Kőrösmezey Gusztáv, dr. Pancracius — Vizváry Gyula, dr. Marphurius — Ujházi Ede. Újabb időkben felelevenítették: 1916 márc. 14., 1922 jún. 13. stb. (XIV. Lajos követelte, hogy Molière az ő külön mulattatására, különösen udvari ünnepek alkalmára, apró bohókás darabokat írjon. Molière ezeknek irodalmi értékére nem nagy súlyt fektetett s csak a pillanatnyi hatást tartotta szem előtt s úgy szólván ezekkel váltotta meg azt a jogot, hogy magasabb irányú darabokat is írhasson. Az említett apróságok közé tartozik ez a darab is, mely 1664 jan. került színre. Lulli balettjével, melyben a 26 éves fiatal király személyesen is szerepelt.)

Keöd József (füredi), színész, majd nyug. hajóskapitány, sz. 1839 november 23-án, Balatonfüreden. Megh. 1897 november 22-én, Balatonfüreden. Szülei egyházi